

Rânduri la final de carieră

✎ **Căpitan ing. Mihai EGOROV,**
Grupul Mass-Media al Forțelor Navale

Contraamiralul Ioan Costi a îmbrățișat cariera militară încă din timpul liceului, Liceul Militar *Dimitrie Cantemir* de la Breaza, pe care l-a absolvit în 1970. Și-a continuat apoi pregătirea militară la Institutul de Marină *Mircea cel Bătrân* din Constanța. Ca tânăr ofițer, a fost numit comandant serviciu de luptă

radiolocație și comunicații pe un dragor de radă, apoi, după trei ani, în 1977, a fost promovat ofițer de stat major la un divizion de dragoare de radă. Începând din 1982, a frecventat cursurile Academiei Militare din București. După absolvire, a devenit șef de stat major la un divizion de nave fluviale purtătoare de artilerie. În 1987, a fost numit șef al operațiilor la statul major al Brigăzii fluvial-maritime de la Tulcea, iar între 1992 și 1993, a îndeplinit funcția de comandant al unui divizion de dragoare de radă. Din 1993

până în 1997, a îndeplinit succesiv funcțiile de șef de stat major și de comandant al Brigăzii fluvial-maritime. Și-a completat pregătirea militară superioară absolvind, în 1995, Colegiul Superior de Stat Major. După ce a urmat cursurile Colegiului Internațional de Studii Strategice *George C. Marshall* din Germania, a fost numit șef de stat major al Flotei fluviale *Mihail Kogălniceanu*.

Legat sufletește de unitățile de la Dunăre, în care și-a desfășurat activitatea aproape douăzeci și cinci de ani, din care aproape trei ani la comanda Flotei de Dunăre, contraamiralul Ioan Costi a încercat și a reușit, după cum ne-a declarat, să se impună întotdeauna prin responsabilitate, printr-o mai bună organizare, planificare și instruire eficientă în actul de comandă.

A fost un comandant exigent, dar preocupat întotdeauna de instrucție și rezultatele pe care unitățile le obțineau în pregătire. *M-a convins că nu există aplicație care să nu se poată executa, indiferent de dificultățile terenului, ale vremii sau de complexitatea scenariului. Pentru Domnia Sa, nu exista altă prioritate decât instrucția, cât mai apropiată de obiective, de specificul etapei și cât mai diversificată, mai originală. La ordinul său, am lansat la apă TAB-urile și am format astfel primul val de desant maritim – o premieră în Armata Română,* ne-a precizat colonelul Vasile Romanescu, șeful Secției Sprijin Arme din Statul Major al Forțelor Navale, cel care a fost timp de 12 ani, comandant al Batalionului 307 Infanterie Marină.

Viceamiralul (r) Ioan COSTI

La sfârșit de carieră militară, după 41 de ani de purtare cu mândrie a uniformei militare și după 35 de ani de activitate ca ofițer de marină sunt bucuroși și onorați de cariera pe care am avut-o, slujind cu credință și iubind instituția militară, ne-a declarat contraamiralul Ioan Costi.

Prin Decretul prezidențial nr. 275 din 19 februarie, contraamiralul de flotilă Ioan Costi a fost avansat la gradul de viceamiral și trecut în rezervă.

Copilul a ajuns în stația de debarcare

✎ **Locotenent Constantin PIȘTEA**
constantinpistea@presamil.ro

Cel mai vechi șef de Stat Major a trecut în rezervă. În cei 21 de ani de exercitare a funcției, Baza 71 Aeriană s-a ridicat aproape de la zero, iar comandorul (r) Gheorghe Matei, eroul acestor rânduri, s-a afirmat ca un liant între piloți și comunitatea locală.

Comandorul (r) Gheorghe Matei a fost timp de 21 de ani șeful de Stat Major al Bazei 71. Ordinul de trecere în rezervă a fost citit miercuri, 27 februarie a.c., pe aerodromul de la Câmpia Turzii de însuși șeful SMFA, generalul-locotenent Constantin Croitoru, semn că omul Gheorghe Matei a construit multe în cei 33 de ani de carieră și că, printre realizări, se află respectul celor cu care a lucrat. „Conduci mult mai liniștit când știi că ai un astfel de om lângă tine”, a afirmat șeful SMFA despre cel cărui a spus încă din anii de școală militară *Copilul*. „E doar cu un an mai mic decât mine și parcă nici acum nu îi pot spune decât așa: *Copilul*. Păi, uitați-vă la el! Arată a pensionar?”, s-a adresat generalul-locotenent Croitoru asistenței adunate în cinstea celui care, spun unii, a bătut primul țărș în Baza 71.

„Când am plecat la liceul miliar, bătrânul mi-a spus că indiferent pe ce funcție voi ajunge în armată să nu uit de unde am plecat”, își amintește comandorul, în rezervă, Gheorghe Matei. În 1987, la Câmpia Turzii era doar un regiment. De atunci, șeful de stat major a rămas „în scaun”, în schimb, la comanda unității transformate ulterior în bază aeriană, s-au perindat cinci comandanți. 21 de ani... „Pfff!... După unii sunt mulți”, apreciază proaspătul trecut în rezervă. Comandorul Ilie Dorin, actualul șef de Stat Major de la Baza 90, spunea despre omologul său de la Câmpia Turzii că „ar putea scrie registrul istoric al unității. Este cel mai comandor dintre comandori”.

Comandorul (r) Gheorghe Matei s-a născut în localitatea Doicești (Dâmbovița), la 4 februarie 1953. În 1975 a absolvit Școala Militară de Ofițeri Activi de Aviație „Aurel Vlaicu”, specializarea nenaviganți. A fost locțiitor comandant companie elevi și comandant companie elevi la Școala Militară de Maiștri de Aviație „Traian Vuia”. După absolvirea Academiei Militare (1981-1983), a fost numit lector, iar apoi lector-șef la catedra de științe sociale a Școlii Militare de Maiștri de Aviație „Traian Vuia”. Din 1987, a îndeplinit funcția de șef de Stat Major al Bazei 71 (Regimentul 71 Aviație Vânătoare, la acea vreme), sub diversele ei denumiri. Este căsătorit și are trei copii – o fiică și doi fii în vârstă de 31, 30 și respectiv 17 ani.

Poate că așa trebuie să fie, la trecerea în rezervă toată lumea vorbește numai de bine. Nimeni, nici măcar „sărbătoritul” nu are regrete. Ei, poate doar unul. „Îmi pare rău că mă despart de niște oameni deosebiți. Cred că asta doare cel mai tare”, afirmă comandorul (r) Gheorghe Matei. Totuși, e posibil ca durerea să treacă foarte rapid, mai ales că fostul șef de Stat Major este recunoscut pentru relațiile excelente întreținute cu autoritățile locale. Nu a fost doar un zvon candidatura la fotoliul de primar în Câmpia Turzii. La trecerea sa în rezervă au fost prezente și numeroase oficialități, iar printre distincțiile primite s-a aflat și una din partea primăriei orașului ardelean. „Da, am ambiții mari și probabil după o scurtă pauză voi încerca să-mi pun în practică ideile în slujba comunității, mai întâi din postura de consilier, iar apoi, cine știe?...”

Absolvenții promoției 1975 ai Școlii Militare de Ofițeri Activi de Aviație *Aurel Vlaicu*, specialitatea nenaviganți, se numără pe degetele de la o mână. Printre ultimii, comandorul Traian Anastasiei, decanul Facultății de Comandă și Stat Major din cadrul Universității Naționale de Apărare „Carol I”, i-a dăruit fostului său coleg de promoție o clepsidră. „Să nu uite că, deși timpul trece, orice lucru stă în continuare în mâinile lui. Poate oricând să așeze clepsidra invers, iar nisipul nu se va termina niciodată.” Un alt fost coleg de promoție, astăzi șeful Serviciului Doctrină din SMFA, comandorul Eugen Casapu, și-a amintit pasiunea din tinerețe a comandurului (r) Gheorghe Matei: „tot timpul îl vedeai la câte o miuță. Îi plăcea enorm să bată mingea”. Astăzi, pasiunea numărul unu este pescuitul. Comandorul Traian Anastasiei își amintește: „În urmă cu vreo patru ani, într-un concediu, undeva prin Sighetu-Marmației, m-am întâlnit cu familia lui. El hotărâse să rămână peste noapte într-un loc foarte bun de pescuit, dar ceilalți nu erau de acord, așa că nu a avut încotro și a renunțat la locul respectiv. Era foarte supărat”.

La discursul ținut pe aerodromul Bazei 71, vocea comandurului (r) Gheorghe Matei a tremurat ca niciodată. Nici ochii nu au fost mai ascultători. „A sosit stația de debarcare”, a reușit să rostească fostul șef de Stat Major și a încheiat: „Vă mulțumesc!”.